

Til § 6

Bestemmelsen, der med redaktionelle ændringer svarer til den gældende lovs § 6, angiver de tilfælde, hvor der ikke kan udfærdiges navnebevis på et nyt efternavn.

Til § 7

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 7. Reglen fastlægger, hvilke navne der er forbeholdte. Det følger af forslagens § 6, nr. 1, at der ikke kan udfærdiges navnebevis på disse navne, medmindre ansøgeren har en særlig tilknytning til navnet. De særlige tilknytningsmomenter er opregnet i § 8.

Det følger af § 7, stk. 1, nr. 1, at navne, der er forbeholdte efter den tidligere navnelov fra 1904 eller efter den gældende navnelov, fortsat er forbeholdte. Efter stk. 1, nr. 2, er efternavne, der tillades ved navnebevis, forbeholdte. Dette svarer til den gældende ordning, jfr. § 7 i justitsministeriets cirkulære af 13. november 1974 om udfærdigelse af navnebeviser.

Til § 8

Bestemmelsen svarer med en række ændringer til § 8 i den gældende lov.

Efter *nr. 1* kan der udfærdiges navnebevis på et navn, som bæres eller har været båret som efternavn af en af ansøgerens forældre, bedsteforældre eller oldeforældre. Det er dog en betingelse, at det pågældende navn ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 8, nr. 1. Dog er personkredsen udvidet med ansøgerens *oldeforældre*. Efter gældende praksis kan en ansøger få navnebevis på en af oldeforældrenes efternavn, såfremt ansøgerens forældre eller bedsteforældre giver samtykke. Baggrunden herfor er, at forældrene eller bedsteforældrene selv ville kunne få navnebevis på navnet efter § 8, nr. 1, i den gældende lov, og herefter ville ansøgeren ligeledes efter § 8, nr. 1, kunne få navnebevis på navnet. Hvis forældrene eller bedsteforældrene ikke længere lever, eksisterer denne mulighed imidlertid ikke. Da denne ordning i praksis virker mindre rimelig, foreslås det, at personkredsen generelt udvides med oldeforældre.

Nr. 2 om navneforandring til plejefars eller plejemors efternavn svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 8, nr. 2. Justitsministeriet har dog udeladt betingelsen i den gældende bestemmelse om, at navneændringen skal være til

bedste for barnet, jfr. bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Nr. 3 om tilpasning af et fremmedartet efternavn til dansk sprogbrug svarer til den gældende lovs § 8, nr. 5.

Nr. 4 handler om tilfælde, hvor en person ved navnebevis efter § 6 har fået et nyt, konstrueret efternavn, og hvor denne persons nærmeste familie senere også ønsker at få navnet. Dette kan da ske ved navnebevis, hvis den, der først har fået navnet, giver samtykke. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 8, nr. 6. Personkredsen er dog udvidet, således at ægtefællen til en person, der har fået nyt efternavn efter § 6, kan få navnebevis på navnet som eget navn med ret til at videregive navnet bl. a. til en senere ægtefælle, jfr. bemærkningerne til forslagens § 4, stk. 1. Den gældende bestemmelse medtager enker til personer, der ville være berettiget til navnebevis efter bestemmelsen. Da den gældende bestemmelse imidlertid i praksis forstås således, at enken alene kan erhverve navnet som giftenavn, har justitsministeriet af systematiske grunde valgt at udelade efterlevende ægtefæller i nr. 4, således at disse må opnå navnebevis på navnet som giftenavn efter forslagens § 8, nr. 5.

Nr. 5, der med redaktionelle ændringer svarer til den gældende lovs § 8, nr. 7, indeholder en generel regel, der giver mulighed for at imødekomme en navneansøgning, selv om denne ikke kan henføres under de specielle tilknytningsmomenter i nr. 1-4. Det er dog en betingelse, at ansøgeren kan påvise en ganske særlig tilknytning af anden art til navnet.

Anvendelsesområdet for denne bestemmelse svarer i det væsentlige til området for § 8, nr. 7, i den gældende lov. Dog påvirkes anvendelsesområdet på enkelte punkter af de i øvrigt foreslåede ændringer i forhold til den gældende lov. Som nævnt i bemærkningerne til § 4, stk. 2, vil en ægtefælle normalt ikke, som det hidtil har været muligt for gifte mænd, kunne få navnebevis efter § 8, nr. 5, på den anden ægtefælles efternavn som eget efternavn.

I bemærkningerne ovenfor til § 8, nr. 4, er endvidere omtalt en udvidelse af området for reglen i nr. 5 i forhold til § 8, nr. 7, i den gældende lov.

En tredje ændring af området for § 8, nr. 5, i forhold til den gældende bestemmelse består i, at personer, som har været gift flere gange, efter nr. 5 vil kunne få navnebevis på et tidligere giftenavn, som ikke kan genantages efter § 4, stk. 2. Dette har for kvinders vedkommende hidtil kunnet ske ved navnebevis efter den gældende lovs § 8, nr. 4, om